

det kommunale og det statslige som to adskilte enheder, selv om de flytter sammen i samme hus.

De forsøg, der er blevet talt om i dag, og som vi har kørt rundt omkring, viser entydigt, at det giver en ny synergi, at de kommunale medarbejdere kommer sammen med de statslige medarbejdere, og at det er typen af de problemer, der skal løses, der er afgørende for, hvilke medarbejdere der skal gøre det. Det er ikke et spørgsmål om, hvorvidt man er forsikret i en a-kasse eller ikke er forsikret i en a-kasse.

Kl. 17.20

Jeg skal være den første til at indrømme, at det kan laves på mange forskellige måder. Det kan laves enstrenget i staten eller enstrenget i kommunen, men vi har altså valgt et system med kommunalt forankrede jobcentre, hvor det statslige og det kommunale system flytter sammen, fordi vi kan se af de forsøg, der er gjort, at der er god synergi i det.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Man skal jo bruge sine korte bemærkninger med varsomhed, men jeg vil godt gribe fat i et andet område, nemlig spørgsmålet om parternes rolle.

Ministeren har i dag fået en kritisk rapport fra statsrevisorerne, som handler om forvaltningen af løntilskudsordningerne. Jeg har bemærket, at ministeren i den sammenhæng har bedt AF-systemet om, at man fremover, hver gang en person skal i en virksomhed med løntilskud, skal have en underskrift fra den lokale tillidsmand, fra ledelsen på virksomheden og fra selve AF-systemet, før der overhovedet kan bevilges en løntilskudsordning – i parentes bemærket en ordning, som ministeren jo er meget glad for.

Jeg undrer mig over, hvordan ministeren kan forestille sig, at det vil fungere smidigt fremover, når arbejdsmarkedets parter, specielt arbejdstagersiden, har tilkendegivet, at de fremover primært vil se sig selv som interesseorganisationer og ikke som ansvarlige parter i indsatsen for at skaffe flere i beskæftigelse. Hvilke tanker har ministeren gjort sig om konsekvenserne af, at parterne, både arbejdsgiversiden og lønmodtagersiden, vender tommelfingeren nedad for lovforslaget?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det har efterladt mig i en stor forundring over parternes indstilling til beskæftigelsespolitikken, nemlig at de betragter de forsikrede ledige som dem, man skal interessere sig for, og så kan fanden tage resten.

Jeg ser det som min opgave at sørge for, at vi får et system, der gælder for hele arbejdsmarkedet, og vi har oven i købet tilrettelagt det sådan, at arbejdsmarkedets parter med deres viden, deres ekspertise og deres muligheder for at forudse behov og problemer, nu får indflydelse på alle lediges forhold.

Jeg kan ikke se, at det kan være en meget stor gene for arbejdsmarkedets parter. Det er da en kæmpechance, at de nu får mulighed for at præge indsatsen for alle ledige. Specielt set i lyset af, at vi diskuterer, hvordan vi kan opfylde 2010-målsætningen og sørge for, at der er tilstrækkelig mange mennesker til rådighed for arbejdsmarkedet, og i betragtning af, hvad parterne har ment om både den kommunale og den ikke-kommunale indsats, kan jeg faktisk ikke forstå arbejdsmarkedets parters indstilling. Det kan da ikke være rigtigt, at man kun interesserer sig for en lille gruppe, og så kan de andre få lov til at passe sig selv.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg har et spørgsmål til ministeren angående de arbejdsløses retssikkerhed i dette system.

Fru Geday nævnte før, at der har været nogle problemer med overholdelse af lovgivningen og i hvert fald med kontrol af overholdelse af lovgivningen vedrørende løntilskudsjob. Men vi har måske set endnu større problemer med lovgivningen, når det gælder den kommunale aktivering. Her er det jo i forvejen meget, meget svært at føre en ordentlig kontrol med, at lovgivningen på området rent faktisk bliver overholdt, og som jeg ser det, vil mulighederne for kontrol og klagemulighederne blive fjernet et stykke længere væk fra de arbejdsløse, som i forvejen står i en meget klem situation. De er jo tvunget til at følge de regler, der er, for overhovedet at få til livets opretholdelse, og er det ikke korrekt, at klagemulighederne og kontrolmulighederne kommer endnu længere væk fra den arbejdsløses virkelighed?